

عنوان مقاله:

نمادشناسی مرگ بهمن در بهمن نامه

محل انتشار:

دوازدهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

نصیبه حقیقت پورپ - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گلستان

وحید رویانی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

نماد بیانگر مفاهیم برجسته ای از جهان بینی و فرهنگ اقوام است؛ چنان که میتوان بهوسیله آن به افکار گذشتگان پی برد و تخیل و افسانه های پهلوانی ملل را تبیین کرد. منظومه ی بهمن نامه علاوه بر اینکه از حیث موضوع و حفظ داستان های اساطیری داراییارزش و اهمیت بسزایی است، به لحاظ نمادپردازی نیز ارزشمند و قابل توجه است. پردازش دقیق پهلوانه ای اسطوره ای و نقش وقایع داستانی در این منظومه، نمایانگر اهمیت وشکوه در نظام حماسه است و دقت نظر بالای ایرانشاه ابی الخیر را می رساند. نگارندگان دراین پژوهش که به روش توصیفی- تحلیلی انجام شده است، می خواهند نشان دهند که شخصیت بهمن در بهمن نامه ظرفیت های بسیار غنی و سرشاری برای نقد و بررسی ازدیدگاه نمادشناسی دارد و رابطه ی معناداری بین مرگ بهمن به عنوان پادشاه حماسی-تاریخی با حیات معنوی او وجود دارد. نتایج حاصل شده از مطالعه ی عناصر اساطیریموجود در روایت مرگ بهمن و تحلیل نمادهای موجود در ساختار داستان بیانگر این است که بلعیده شدن بهمن توسط اژدها نه نتیجه ی لعن و نفرین است و نه به معنای شکستو نابودی بهمن، بلکه نمایانگر آغاز هستی بهمن به شکلی دیگر است، زیرا اساسا درسرزمینی دین محور که شاه آن جانشین و نماینده ی خدا بر روی زمین است، مرگدریچه ای ست به سوی آگاهی، تکامل و باروری.

کلمات کلیدی:

بهمن نامه، پدیده های اساطیری، تکامل، مرگ، نمادشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675792>

